

รายละเอียดกลุ่มป่าในประเทศไทย

ประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพ (Biological Diversity) ทั้งหมด 3 ระดับ คือ ความหลากหลายทางชนิดพันธุ์ พันธุกรรม และระบบนิเวศ โดยพื้นที่ป่าอนุรักษ์ส่วนใหญ่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งเนื้อที่ที่ต่อเนื่องกันและไม่ต่อเนื่องกัน ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ เพื่อให้พื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้มีการบริหารจัดการแบบบูรณาการ จึงเกิดแนวคิดการบริหารจัดการกลุ่มป่าอนุรักษ์ขึ้นพร้อมกับการประยุกต์นำหลักการบริหารจัดการพื้นที่เชิงระบบนิเวศ (Ecosystem Management) หรือการอนุรักษ์ผืนป่าขนาดใหญ่และผืนป่าน้อยใหญ่ที่อยู่ห่างกันไม่มาก มาสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับสิ่งมีชีวิตที่มีจำนวนมากได้ ด้วยหลักพื้นฐานของการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง คือ การอนุรักษ์ป่าผืนใหญ่ไว้

หลักเกณฑ์เบื้องต้นในการจัดกลุ่มป่าหรือผืนป่าอนุรักษ์

ด้านชีวภาพ

1. เป็นแหล่งพันธุกรรมของสัตว์ป่าขนาดใหญ่หลายชนิด
2. ประกอบด้วยระบบนิเวศป่าหลากหลายประเภท
3. เป็นแหล่งพันธุกรรมของพืชและสัตว์ป่าเฉพาะหรือหายากใกล้สูญพันธุ์
4. อยู่ในบริเวณพื้นที่ซ้อนทับหรือเขตเชื่อมต่อระหว่าง เขตชีวภูมิศาสตร์ เขตพฤษภูมิศาสตร์ และสัตวภูมิศาสตร์

ด้านกายภาพ

1. เป็นพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่และต่อเนื่องเป็นผืนเดียวหรือกระจายไม่มากนัก
2. เป็นพื้นที่ป่าที่อยู่ในแนวภูเขาหรือเทือกเขาที่ต่อเนื่องกัน
3. เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำหลายลุ่มน้ำต่อเนื่องกันหรือติดกัน
4. มีพื้นที่ที่เป็นทะเลหรือมหาสมุทรต่อเนื่องกัน
5. มีพื้นที่ต่อเนื่องกับป่าหรือเขตป่าอนุรักษ์ของประเทศเพื่อนบ้าน

จากหลักเกณฑ์ทางวิชาการและการบริหารจัดการพื้นที่ สามารถแบ่งกลุ่มป่าได้ 20 กลุ่มป่า ดังนี้

1. กลุ่มป่าลุ่มน้ำปาย - สาละวิน
2. กลุ่มป่าศรีลานนา - ขุนตาล
3. กลุ่มป่าดอยภูคา - แม่ยม
4. กลุ่มป่าแม่ปิง - อมก๋อย
5. กลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง
6. กลุ่มป่าภูเขียว - น้ำหนาว
7. กลุ่มป่าภูพาน
8. กลุ่มป่าพนมดงรักและผาแต้ม
9. กลุ่มป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่
10. กลุ่มป่าหุบเขาทะเลตะวันออก
11. กลุ่มป่าตะวันตก

12. กลุ่มป่าแก่งกระจาน
13. กลุ่มป่าชุมพร
14. กลุ่มป่าคลองแสง - เขาสก
15. กลุ่มป่าเขาหลวง
16. กลุ่มป่าเขาบรรทัด
17. กลุ่มป่าฮาลา - บาลา
18. กลุ่มหมู่เกาะสิมิลัน - พีพี
19. กลุ่มหมู่เกาะอ่างทอง
20. กลุ่มป่าตะวันออก (รอยต่อ 5 จังหวัด)